

ΕΤΟΣ Δ'

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 195

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τεμή έτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέας 12, διὰ δὲ τὸ Ἑξωτερικόν 20.

“Η Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, δπου ἡν τέως ὁ “Ἀρεος Πάγος”

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1882.

Δὲν εἶνε θαυμαστὸν ἔὰν τὸ πλῆθος τῶν φορολογουμένων, τῶν μὴ ἀνηκόντων μήτε εἰς τὴν μίαν μήτε εἰς τὴν ἄλλην τῶν πολιτικῶν μερίδων, δὲν ἀποδίδουσι μηδεμίαν σπουδαιότητα εἰς τὰ περὶ ισοζυγίου χρυσᾶ λόγια τοῦ κ. Καλλιγά. Τὰ λόγια ταῦτα θὰ είχον ἀξίαν ἔὰν ὁ κ. Καλλιγάς ἀπετέλει μέρος ὑπουργείου, ἀπαρνηθέντος τὴν ἀγυρτίαν, προτιθεμένου δὲ νὰ σώσῃ διὰ τῆς οἰκονομίας καὶ διὰ τῆς σωφροσύνης τὴν πανταχόθεν καταρρέουσαν ἑλληνικὴν κοινωνίαν. Ἀλλ' ὑπουργεῖον μελετῆσαν, ως ἐδημοσιεύθη καὶ δὲν διεψεύσθη, νὰ συντηρήσῃ 12 ἢ καὶ ἐπέκεινα χιλιαδάς στρατὸν εἰς τὴν χώραν τῶν Φαραώ ἐν τῇ πατρίδι τῶν Πυραμίδων, προκαλέσαν δωρεὰν περὶ τὰ Καραλῆ Δερβέν-Ταμπούρ σύγκρουσιν, στοιχήσασαν ἵσως 2 ἑκατομμύρια εἰς τὸν τόπον, καὶ ἀπειλήσασαν αὐτὸν διὰ πολέμου καταστρεπτικοῦ ὑπουργεῖον σπαταλῶν 40 ἑκατομμύρια φράγκα εἰς κατασκευὴν στόλου προωρισμένου νὰ σκωριάσῃ ἔλλείψει πληρωμάτων οὐχὶ ὅπως ἐπιβαίνωσιν αὐτοῦ, ἀλλ' ὅπως καν συντηρῶσιν αὐτόν. ὑπουργεῖον ἔτοιμον νὰ θυσιάσῃ τὸν δημόσιον πλοῦτον εἰς πᾶν μέσον δημοκοπίκες· τοιούτον, λέγομεν, ὑπουργεῖον δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διυλήῃ περὶ ισοζυγίου. Καὶ ταῦτα ἀνεξαρτήτως τῶν λεπτομερειῶν, ἐφ' ὃν ἐλπίζομεν ἐπιστημονικῶς νὰ καταδειχθῇ εἰς τὸν κ. Καλλιγάν, ὅτι εἶνε τόσον οἰκονομολόγος ὅσον δηγούμενός του εἶνε διπλωμάτης καὶ στρατηλάτης.

“Ο Ἀσμοδαῖος ἀμερολήπτως κρίνων δὲν ἔννοει νὰ καταστήσῃ μόνον τὸ παρὸν ὑπουργεῖον ὑπεύθυνον διὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν. Εἴκοσιν ἔτῶν ἀδιάλειπτος πολιτικὴ κρατικὴ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ, ἔφερε τὸν τόπον εἰς τὰ πρόθυρα τῆς τελείας χρεωκοπίας. Οὐδὲν δὲ σύμπτωμα προϊωνίζεται, ὅτι ὁ τόπος ἐσωφρόνησε καὶ ὅτι ἔννοει νὰ διορθωσῃ τὴν θέσιν του. Σήμερον οἱ πολίται χάγουσιν ὑπὲρ τὰ 20 %, ὅτοι πράγματι ἐν πέμπτοντῆς περιουσίας των. “Ἄσ μὴ παραπονῶνται ὅμως, διότι αὐτοὶ ἔδωσαν ἀείποτε εἰς ὅλας τὰς κυβερνήσεις τὴν συναίνεσίν των εἰς τὰς ἀγυρτικὰς ἐπιχειρήσεις. Καὶ ἂν κρίνωμεν ἐκ τοῦ παρελθόντος ἡ αὐτὴ ἀκρισία θὰ βασιλεύσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἀμηχανίας τοῦ μικροῦ βυζαντιγοῦ Δεσποτάτου.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Τί θὰ κάμη ἀράγε ὁ φίλος Ἀναστάσιος τὸ σπαθί, ὅπερ ἐδώρησεν αὐτῷ ὁ Κεδίβης;

Θὰ τῷ δωρήσῃ εἰς τὸν μονάρχην του, τὸν μέγχν Ἀλέξανδρον τῆς πλατείας τῆς Ὄμονοίας, ὅστις, δρυοις μὲ τὸν ἀρχαῖον ἥρωα, κόπτει μὲ τὸ σπαθί του δλα τὰ δύσκολα ζητήματα διπάς ἐκεῖνος τὸν Γόρδιον δεσμόν, ἀμεριμνῶν ἀν τὰ ζητήματα ταῦτα εἶνε τόσον στενὴ προσδεδεμένης ἐπὶ τῆς ῥάχεως τῶν ὑπηκόων του, ὥστε διὰ νὰ τὰ κόψῃ θὰ